

STIPENDIEBERÄTTELSE

2009

Jag deltog i en konferens i Ventura, Kalifornien 25 – 28 juni. Det var National Society of Newspaper Columnists årliga konferens som den här gången hade titeln "Survive and Thrive".

Organisationen som har krönikörer i Nordamerika (och nu även en svensk) som medlemmar startades 1977. NSNC har en hemsida (www.columnists.com) där man bland annat publicerar ett nyhetsbrev varannan månad.

Jag har tidigare varit på tre andra skriv-konferenser i USA men denna var annorlunda mest på grund av det mindre antalet deltagare, cirka 90 stycken. Det gjorde det givetvis lättare att lära känna fler kolleger.

Årets konferens kretsade mycket kring de svåra tiderna i USA:s medievärld. Inte minst nedläggningen av tidningen Rocky Mountain News i Denver sände chockvågor bland journalister i USA. (Det finns en fin film om nedläggningen på www.rockymountainnews.com)

Temat för konferensen var alltså att försöka överleva den svåra krisen. Större delen av deltagarna var frilansare. Ett seminarium handlade om hur vi journalister ska kunna utnyttja allt vi kan för att försörja oss med annat än att skriva i tidning. Det dök upp mängder med idéer.

Alla nya medier behandlades givetvis också. En stor del hade egna bloggar och det twittrades även en hel del. Under detta seminarium sa en av deltagarna: "Jag har under den här timmen twittrat om vad som sagts här. Det har gått direkt ut på Internet. Men jag undrar: vad ska det egentligen vara bra för?"

På alla konferenser som jag varit på i USA har det funnits inslag om hur man säljer sig själv som journalist, denna inte undantagen. Målet för många skribenter är att bli syndikerad. Det är stor skillnad på att skriva krönikor för en tidning mot hundra tidningar. Särskilt om det handlar om pengar.

Seminarierna och föreläsningarna avlöste varandra. Här är några axplock.

Steve Lopez, krönikör på Los Angeles Times berättade historien om hur han träffade en man på gatan som spelade på en tvåsträngad fiol och som visade sig ha en gedigen musikalisk utbildning och spelat i symfoniorkestrar. Mötet resulterade i flera krönikor, en bok och nu en långfilm (The Soloist).

Lopez var också inne på hur framtiden ska bli. Han frågade sin chefredaktör hur det skulle gå varpå denne visade en tunn datorplatta där man kunde ladda ner tidningen och läsa den via nätet. "Detta kommer att bli vår räddning", sa han. Los Angeles Times hade redan delat ut några på prov till läsare.

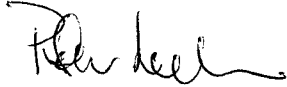
Jeffrey Zaslow på Wall Street Journal talade om sin bok The Last Lecture som handlar om en vetenskapsman som ska dö i cancer.

Jon Carroll på San Francisco Chronicle har skrivit en krönika varje dag i trettio år. Han tilldelades ett fint pris under konferensen och sa bland annat: "On media such as Twitter, people write what is happening, but there is no one to explain what it means. It is without context. Columnists have an obligation to be bold and to risk being wrong. We need columnists because they are invested in the quality of writing."

För en svensk krönikör var det intressant att prata med de amerikanska kollegerna om hur de får sina idéer, hur de handskas med sina redaktörer, vilka förutsättningar de har i sitt arbete och dessutom inse hur många olika sorts kolumnister det finns.

Jag fick många kontakter och mycket idéer till mitt eget skrivande efter konferensen. Jag tackar nämnden för det generösa bidraget.

Med vänliga hälsningar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Peter Lenken', with a stylized, cursive script.

Peter Lenken
Göteborgs-Posten